

Egersunds Telefonselskab

Da telefonen kom i bruk her i landet i 1880 fikk Telegrafvæsenet, som det het den gang, enerett på drift av telefonsamband mellom kommuner. Det var forløpet til etablering av **Rikstelefonen**, en tjeneste som formelt ble etablert i september 1893 og som nådde Egersund i 1898. Telefonanlegg innenfor den enkelte kommune var imidlertid fritatt for konsesjon.

Byens første telefonlinje ble satt opp mellom [jernbanestasjonen](#) og [Dampskipskaien](#) i slutten av mai 1887 av tre unge teknologiforkjempere. De to viktigste kommunikasjonspunkter i byen hadde dermed fått et godt hjelpemiddel for å samordne korrespondansen mellom båt og tog.

Koblingsskap for Egersunds Telefonselskab. Foto: Per Einar Lædre

Egersunderne nølte med å etablere et telefonselskab, og den byens første telefonlinje var lenge dens eneste. Først i 1895, da rundt 250 telefonsentraler var i drift rundt om i landet, kom det litt fart i sakene. Da ble det endelig tatt initiativ til å danne et aksjeselskap, og den 8. oktober ble **Egersunds Telefonselskab A/S** en realitet. Telefonselskapet fikk leie lokaler i meieriets nybygg i [Johan Feyers gate](#) 9 på gunstige vilkår. Det fikk også bystyrets velvillige tillatelse til å strekke telefonledninger over byens gater og plasser.

Intensjonen var å ta ansvar for utbygging og drift av telefonen i hele Dalane, men det viste seg fort at det ville være å legge lista for høyt. Da det ble kjent at Rikstelefonen også hadde planer om utbygging i Dalane, nøyde telefonselskapet seg med å søke konsesjon for de mest nærliggende områdene: Egersund, Eigersund landsogn og Bjerkreim med sidelinjer til Odland og Ivesdal.

Virksomheten ble en suksess fra første stund. I 1896 ble linja mellom jernbanestasjonen og Dampskipskaien kjøpt opp, og det ble bygd linje til Slettebø og til Tengs året etter. Da Rikstelefonen

kom fram til Egersund i 1898 fikk abonnentene gjennom denne tilknytning til omverdenen. Telefonselskapet utvidet sitt linjenett i konsesjonsområdet jevnt og trutt, og hadde i 1922 378 abonnenter, 80 i Bjerkreim, 103 i Eigersund og 195 i Egersund. I 1932 ble en helautomatisk telefonsentral installert.

I 1899 vedtok Stortinget en lov om enerett for staten til å drive telekommunikasjon, og bestemte samtidig at de etablerte, private telefonselskapene skulle innløses. Innløsingen krevde bevilgninger, og skulle helst foregå i en atmosfære av enighet både om pris og betingelser for øvrig. Prosessen gikk derfor ganske trått, og først under okkupasjonen ble det fart i sakene. Tyskerne fant det lite tjenlig å måtte forholde seg til flere eiere i telespørsmål. I 1944 var turen kommet til Egersund, der telefonselskapet ble innløst etter takst 1. oktober og virksomheten overført til [Egersund Telegrafstasjon](#).¹⁾

1)

Kilder: Harald Hamre: Egersund byhistorie, B2 s. 165f, 373, 578; Egil Reimers: Vete-varsel og satellittsamband. Dalane Folkemuseums årbok nr. 14, s. 185f; Styret for Egersunds Telefonselskap: Beretning om Egersunds Telefonselskaps drift fra 1895 til 1922; Sigmund Birkeland, Abram Kjell Sørdal: Egersund telefonselskaps utvikling. Artikkel i særtrykk av Dalane Tidende 4. januar 1985

 Egersund byhistoriske leksikon
<https://www.leksikon.dalanefolkemuseum.no/>
PDF produsert 17.05.2026 07:15.
Artikkelen kan brukes fritt mot kreditering.

Produsert med støtte fra:
Dalane Folkemuseum
Museumsveien 20, 4373 Egersund
<https://dalanefolkemuseum.no>